

מִיַּל עַלֵי בְּלַדִי - מִיַּל עַלֵי בְּלַדִי

מִיַּל עַלֵי בְּלַדִי לְתִשׁוֹף כִּיֵּף הַבַּחַר בֵּיזְחַכְּכֵי
מִיַּל עַלֵי בְּלַדִי לְתִשׁוֹף כִּיֵּף אֶלְבַּחַר בֵּיזְחַכְּכֵי
בּוֹא לְבַקֵּר בְּאַרְצִי, תִּרְאֶה אִיךְ הֵיִם מַחִיִּיךְ אֵלֶיךְ

لَتَشْم تَرَاب بِلادي وترسم ع حجاره مجدك
לְתִשׁוֹם תִּרְאֵב בְּלַדִי וּתְרַסֵּם ע-חֲגִ'אַרֹּו מְגִ'דֵּכ
תִּרְיַח אֶת אֲדַמַּת אֲרָצִי וְחָרוּט עַל אֲבִנִיָּה אֶת תְּהִילַתְךְ

מִיַּל עַלֵי שְׁאֻטֵי חֵיפָא וְחֵיפָא מִן רַמְלָה תִּזְכָּאָר
מִיַּל עַלֵי שְׁאֻטֵי חֵיפָא וְחֵיפָא מִן רַמְלָה תִּזְכָּאָר
סוֹר לְחוּף חֵיפָה וְקַח לְךְ מִזְכָּרַת מַחוּלוֹ

صورة بشوارع يافا وعلى سور العكا مشوار
סוֹרָה בְּשׁוּאַרְעַיַּא וְעַלֵי סוֹר עֵכָּא מְשׁוּאַר
תַּמוּנָה בְּסַמַּטְאוֹת יָפוֹ, וְטִיּוֹל עַל חוֹמַת עֵכוֹ

מִיַּל עַלֵי בְּלַדִי לְתִשׁוֹף כִּיֵּף הַבַּחַר בֵּיזְחַכְּכֵי
מִיַּל עַלֵי בְּלַדִי לְתִשׁוֹף כִּיֵּף אֶלְבַּחַר בֵּיזְחַכְּכֵי
בּוֹא לְבַקֵּר בְּאַרְצִי, תִּרְאֶה אִיךְ הֵיִם מַחִיִּיךְ אֵלֶיךְ

القدس وشوار عها وسماها أجمل مكان
אַלְקָדֵס וְשׁוּאַרְעַיַּא וְסַמַּטְאָהּ אֶגְ'מַל מְכָאָן
יְרוּשָׁלַיִם, רְחוֹבוֹתֶיהָ וְשַׁמַּיָּה – הַמְּקוֹם הַיָּפֵה בִּיּוֹתֵר

מִיַּל עַנָּא וְאַסְאַל עַנָּא אִחְנָא לְלַכְרֵם עַנְוָאן
מִיַּל עַלֵינָא וְסְאַל עַלֵינָא אֶחְנָא לְלַכְרֵם עַנְוָאן
בּוֹא אֵלֵינוּ, תִּשְׁאַל עַלֵינוּ – אֲנַחְנוּ סַמַּל הַנְּדִיבוֹת

وإذا بدك تتهنى الناصرة بتبعث سلام
ואזא בְּדָכַ תְּתֵהֵנָּא אֲנֵאֶצְרָה בְּתַבְעֵת סְלָאם
ואם אתה מחפש שמחה – נצרת שולחת לך שלום

القعدة بتحلى مية أهلا بوجودك حلو الكلام
אַלְקַעֲדָה בְּתַחֲלָא מִית אֶהְלֵא בְּוִגְוֹדְכַ חְלוֹ אֶלְפְּלָאם
המפגש נעשה מתוק – ברוך הבא, דברידך יפים

ميل على وادي عاره وركوة القهوة ع النار
מִיָּל עֵלָא וְאֲדִי עֶאֱרָה וְרִכְוֹת אֶלְקַהְוָה ע-לְנֵאֶר
סור אל ואדי עארה – קומקום הקפה על האש

شرفنا حارة حارة , قلوبنا لعيونك دار
שְׂרָפְנָא חֶאֱרָה חֶאֱרָה, קְלוֹבְנָא לְעִיּוֹנֶכַ דָּאֶר
כבד אותנו שכונה שכונה – לבבותינו הם בית לעיניך

میل على بلدي لتشوف كيف البحر بيضحكك
מִיָּל עֵלָא בְּלַדִי לְתַשׁוֹף כִּיִּף אֶלְבַּחַר בִּידְחַכְכַּכ
בוא לבקר בארצי, תראה איך היס מחייך אליך

لقيت بلاد لقيت ما لقيت بجمالك ما لقيت
לְקִיַת בְּלַאֲד לְקִיַת מַא לְקִיַת בְּגִ'מַאֲלַכַּ מַא לְקִיַת
חרשתי ארצות רבות – אבל ביופיידך לא מצאתי

ولا حتى جبالك والورد وعصافيرك بتغني
וְלֹא חֲתָא גִ'בַּאֲלַכַּ וְ(אֶל)וֹרְדַ וְעַצַּאֲפִירְכַּ בְּתַעֲנִי
לא אפילו הרידך, שושנידך וציפורדך השרים

יבא ליל ליל ליל לילי לילי לילי
נאבא ליל ליל ליל לילי לילי לילי
יא באבא... לילה, לילה, לילה לי לי לי

دلعوننا بلادي غنيت وعالميجانا رديت
דלעונא בלאדי ע'נ'ית ועלמיג'אנא רדי'ת
ש'רתי "דלעונה" לארצי – והשבתי ב"מיג'אנה" (שירי עם)

ودحية تغازل بالدبكة وعتابا أووف
ודח'יה תע'אזל בדבקה ועתאבא אוף
ה"דח'יה" מחזרת בריקוד הדבקה, וה"עתאבא" (סגנון שירה) – אוף!

لحكايَا ستي حنيت ولمتنا بساحات البيت
לחכ'אנא ס'ת'י חנ'ית ולמ'תנא בסאחאת אלב'ית
נכספתי לסיפורי סבתא – והתאספנו בחצר הבית

ورغيف الزيت والزعتر وشجر الزيتون
ורע'יף א(ל)ז'ית ו(אל)ז'ע'תר ושג'ר (אל)ז'יתון
וללחם עם שמן וזע'תר – ולעצי הזית

ومشييت ياما وشقيت أغلى من بلادي ما لقيت
ומש'יית יאמא ושק'ית אע'ילא מן בלאדי מא לק'ית
הלכתי, סבלתי – אבל יקרה מארצי לא מצאתי

شعر وأدب وعلم وفن وأعلى الألحان
שע'ר ואדב ועלם ופן ואח'לא אל'אח'אן

שירה, ספרות, ידע ואמנות – והלחנים הכי מתוקי